

stiller sig paa Oppositionens yderste Fløj, fuldkommen fordømmende det Styre, vi har haft, og som vi ønsker i Fremtiden, med Udtryk som det, det ærede Medlem Hr. Rode brugte: at værre end det kan det aldrig nogen Sinde blive. Det er i Virkeligheden Udtryk for en saadan Forblindelse, at det er meget vanskeligt at se, hvor der fremtidig skal blive Samarbejde i saa Henseende; men det er meget let at forstaa, at gaar det den Vej, gaar det længere og længere bort fra Venstres Veje.

Hans Jacob Sørensen: Ogsaa jeg ønsker her ved Finanslovbehandlingen at fremsætte nogle politiske Bemærkninger; men jeg vil dog forinden nævne et Par mere lokale Spørgsmaal. Det første af disse vedrører en Bevilling paa Kirkeministeriets Budget paa 20 000 Kr., der i Aar opføres paa Finanslovsforslaget som Statens Tilskud til en ny Kirke ovre i Gerskov i Skeby Sogn i Odense Amt. Dette Beløb skulde sammen med et Beløb fra Sogne-raadet paa 10 000 Kr. og et af Beboerne frivilligt ydet Beløb paa 20 000 Kr. formentlig kunne dække de Omkostninger, som Opførelsen af en ny Kirke derovre vilde kræve. Grunden til Kirken har været købt i flere Aar og er godkendt og afsynet af Autoriteterne, og Kirkens Betyngningsforhold er ordnet. Jeg vil derfor gerne have Lov til at bringe den højtærede Kirkeminister en Tak, fordi Beløbet nu endelig er opført paa Finansloven, og jeg vil indtrængende henstille, at det høje Finansudvalg og det høje Ting ser med Velvillie paa Bevillingen. Beboerne af Skeby Sogn fortjener det baade for den Offervillie, de har vist, og for den Taalmodighed, hvormed de siden Aaret 1904 Gang paa Gang har ført Sagen frem uden at naa et Resultat, før det nu kan opnaas ved Ministeriets og Rigsdagens forventede Imødekommenhed.

Det andet Spørgsmaal vedrører Restaureringen af mit Hjemsofns Kirke, den gamle Sanct Catharinæ Kirke i Ribe, og ogsaa det til Kirken hørende Kloster. Paa Finansloven er hertil for Finans-aaret 1924—25 opført et Beløb paa 100 000 Kr. Vi er selvfølgelig hjemme i Sanct Catharinæ Sogn baade Regeringen og Rigsdagen meget taknemmelige for de ret store Beløb, som Staten hidtil har ydet og ogsaa i Aar vil yde til Restaureringsarbejdet, et Arbejde, som, naar de gamle historiske Bygninger skulde bevares, var absolut nødvendigt, og som, da For-

holdene derovre er vanskelige, har været meget bekosteligt. Vi ved ogsaa, at Restaureringsarbejdets Fuldførelse foruden det allerede bevilgede og det nu foreslaaede vil kræve en Sum paa 400 000—500 000 Kr. Det vil altsaa sige, at man ventelig paa de fem næste Aars Finanslove vil faa anvist et Beløb paa 100 000 Kr. om Aaret, og dette vil igen sige, at Restaureringen først kan ventes fuldført i Aaret 1930. Nu former det sig imidlertid saaledes, at Kirken og Klosteret i Aaret 1928 vil naa den antagelige Alder af 700 Aar; det vilde da efter min Mening have været meget tiltalende og rigtigt, om baade Kirken og Klosteret kunde indvies paa ny, og det vilde det især være, fordi denne Kirke og dette Kloster er det ældste Minde, vi har herhjemme om Dominikanermunkenes Virken og Byggekunst, som har betydet saa meget. Dette Minde fra denne historiske Tid vil blive et af de ejendommeligste og smukkeste Bygningsværker, vi har eller overhovedet faar her i Landet. Jeg ved meget vel, at vi befinder os i en økonomisk vanskelig Tid, og jeg ved, at den højtærede Kirkeminister ikke nu kan gaa til det, som de øverste kirkelige Myndigheder gik til, da man i det 14de og 15de Aarhundrede restaurerede Sanct Catharinæ Kirke og Kloster, nemlig at udstede og sælge Afladsbreve, der indbragte store Beløb, men jeg vil gerne henstille til den højtærede Kirkeminister, om han ikke kunde tænke sig at foreslaa og forhandle med Finansudvalget og siden med det høje Ting om, at det Beløb, som mangler til at fuldføre Restaureringen, blev bevilget f. Eks. saaledes, at man paa Finanslovene for Aarene 1924—25 og til og med 1927—28 opførte et Beløb af ca. 150 000 Kr. om Aaret i Stedet for de 100 000 Kr., der nu aarlig ydes. Jeg synes, vi skylder Mindet om Dominikanernes Indsats her i Landet dette, og jeg gentager, at Kirken og Klosteret vil blive en historisk Seværdighed af Rang og af Betydning for hele Landets Befolkning.

Det er i Aar fjerde Gang, jeg har Lejlighed til at overvære Finanslovens første Behandling her i dette høje Ting. Der har efter min Mening i Aar fremfor i tidligere Aar været en væsentlig Forskel paa Oppositionsordførernes Taler. Det har ikke heller i Aar manglet paa hidsige Angreb, og de er, for at tale i „Social-Demokraten“s Sprog, blevet fremført med vanlig, knusende Overlegenhed, men alligevel har den Sikkerheds- og Sejrs-